

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 20

ASIA: _____

Beogradissa olevan lähetystön raportti n:o 1.

Ministeriö Tulos

Budapestissä 2/7 1938.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

N:o 1113.

Budapestissa, 2 p:nä heinäkuuta 1938.

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
N:o 11/1358 Sal. :338.		
7/2-38	10	100
5	C 20	

Herra M i n i s t

Lähetän kunnioittaen Teille, Herra
M i n i s t e r i, Beogradin-lähetystön raportin
n:o 1, jonka nimikkeenä on:

Katsaus Jugoslavian ulkonolitiikkaan.

Vastaanottakaa, Herra M i n i s t e r i,
täydellisen kunnioitukseni vakuutus.

Herra Ulkoasianministeri
Rudolf H o l s t i,

Helsinki.

B e o g r a d i S S A O L E V Ä L Ä H E T Y S T Ö .

Salainen.

RAPORTTI n:o 1.

Budapestissa 2 p:nä heinä kuuta 1938.

Asia: Katsaus Jugoslavian ulko-
nolitiikkaan.

ULKOASIAINMINISTERIÖ	
11/1356	1938
2/2-38	1/2
5	C 20

Kun äskettäin eräs vastustuspuolueen edustaja Beogradissa moitti Stojadinovičin ulkopolitiikkaa, niin Stojadinovič saattoi yleensä vastata, että kun hän kolme vuotta sitten tuli pää- ja ulkoasiainministeriksi, oli Jugoslavia ystävyysuhteessa ainoastaan Ranskan ja Pienen-Ententen valtioitten kanssa, joka vastoin Jugoslavian välit sen naapureitten Italian, Unkarin ja Bulgarian kanssa olivat suorastaan vihamieliset ja mitten valtioitten kanssa kylmät. Nykyään, Stojadinovičin johdettua Jugoslavian ulkopolitiikkaa kolmen vuoden aikana, on Jugoslavian suhde sen kaikkiin naapureihin muuttunut ystävyysuhteeksi ja vihamielisessä suhteessa se ei ole minkään valtion kanssa. Todistuksena Jugoslavian ulkopoliittisten suhteitten paranemisesta ovat seuraavat tosiasiat.

V. 1937 solmittiin Beogradissa jugoslavalais-bulgarialainen ystävyyssopimus sekä puolueettomuussopimus Italian ja Jugoslavian välillä /näitten sopimusten puitteissa, ovat suhteet Italiaan ja Bulgariaan myöhemmin kehittyneet varsin läheisiksi. Kahtena viimeisenä vuonna ovat Beogradissa käyneet Italian, Ranskan, Saksan, Puolan ja Bulgarian ulkoasiainministerit, puhumattakaan Pienen-Ententen ja Balkanin sopimuksen valtioitten johta-

JAKELUOHJE:

.....
.....
.....
.....

Jakeluohjemalleja:

Tavallinen.

Tavallinen ja lisäksi ministeriölle.

Ei ulkomaanedustuksen tiedoituksiin.

Ei ulkomaanedustuksen, mutta ulkoasiainministeriön tiedoituksiin.

vain valtiomiesten lukuisista käynneistä. Stojadinović itse on samaan aikaan käynyt Ankarassa, Bukarestissa, Prahassa, Pariisissa, Lontoossa, Roomassa ja Berlinissä.

Stojadinovićin pyrkimyksenä on ollut pysyä erillään suurvaltain suurista riitakysymyksistä, mutta samalla huolehtia siitä, ettei Jugoslavia joudu eristetyksi. Stojadinović ei halua keinotekoisesti luoda Jugoslaviasta suurvaltaa, jonka pitäisi saada sanoa sanansa kaikissa Eurooppaa koskevissa valtiollisissa kysymyksissä.

Tätä taustaa vastaan on katsottava Jugoslavian noudattamaa menettelytapaa Euroopan rauhaa uhkaavissa kysymyksissä.

Espanjan kysymykseen ei Stojadinović ole halunnut ollenkaan puuttua. Se on kysymys, jonka ratkaisussa Jugoslavialla on tuskin ollenkaan tahi ainakin vain etäisiä etuja valvottavanaan.

Sitä vastoin Anschluss koski hyvinkin läheisesti Jugoslaviaa. Saihan Jugoslavia naapurikseen heikon Itävallan asemasta mahtavan Saksan valtakunnan. Anschluss tuli Jugoslaviallekin täydellisenä yllätyksenä. Jugoslavia ei tietenkään olisi kyennyt sitä estämään, vaikka se olisi sitä halunnutkin. Mutta Anschluss ei ollut Stojadinovićille oikeastaan vastenmielinenkään. Syynä tähän olivat Jugoslavian sisäpoliittiset kysymykset. Enemmän kuin Anschlussia täytyi Stojadinovićin pelätä Habsburgien paluuta Itävallan valtaistuimelle. Habsburgin suku vanhalla valtaistuimellaan olisi kovasti kärjistänyt kroaattien ja serbien välistä ristiriitaa. Kroaateissa oli paljon, jotka uneksivat jonkinlaisesta valtioliitosta Itävallan kanssa Habsburgien johdolla. Habsburgien paluu olisi siis Jugoslavian valtion yhtenäisyydelle merkinnyt pahaa uhkaa.

Toiselta puolen Anschluss tähdensi samaan kansallisuuteen kuuluvain kansain yhdistymispyrkimystä. Stojadinovič, joka sovinellisella politiikalleen koettaa voittaa kroaattilaiset puolelleen ja saada poistetuksi kroaattien ja serbien välistä vihaa, sai Anschlussin kautta tukea tälle politiikalleen.

Pintapuolisesti asiaa katselleen voisi ehkä arvella, että Stojadinovič myöskin Tšekkoslovakian kysymyksessä olisi suhteettisaksalaisten Anschlussin puolella.

Tämä Anschluss esiintyy kuitenkin Jugoslavian kannalta katsottuna aivan toisenlaisena kuin Itävällän Anschluss.

Tšekkoslovakia muistuttaa siellä asuvien kansallisuuksiensa puolesta suuressa määrin Jugoslaviaa. Ensinnäkin kaksi sukulaiskansallisuutta, jotka elävät riidassa keskenään. Tšekkosloveniassa tšekit ja slovaakit, Jugoslaviassa serbit ja kroaattit ja sloveenit. Toiseksi kummassakin valtiossa on suuret kansalliset vähemmistöt ja osittain samoja nim. saksalaisia ja unkarilaisia. Tšekkoslovakian hajoaminen, tahi vaikkapa vain paikallisen autonomian myöntäminen vähemmistökansallisuuksille herättäisi ehdottomasti samantapaisia vaatimuksia Jugoslavian vähemmistöissä.

Nytkin jo, vaikkei Tšekkoslovakian kysymystä ole ratkaistukaan, huomaa Jugoslavian saksalaisissa vilkasta liikehtimistä ja kuitenkin tätä liikehtimistä Saksan taholta koetetaan hillitä, kuten minulle Saksan lähettiläs vakuutti. Todistuksena viimeksi mainitusta seikasta onkin, ettei Saksan lähettiläs ole kertaakaan asiaan puuttunut, vaikkakin Jugoslavian poliisi saksankielisellä alueella on useampaan kertaan ryhtynyt väkivaltaisuuksiin saksalaisia kohtaan. Saksa ei halua huonontaa välejään Jugoslavian kanssa, ei ainakaan ennenkuin Tšekkoslovakian kysymys on ratkaistu.

Kaiken tämän nojalla haluaa Jugoslavia status quo'n säilyttämistä Tšekkoslaviassa. Toinen asia on sitten kuinka pitkälle Jugoslavia on valmis menemään status quo'n säilyttämiseksi.

Ennen lähtöäni Beogradiin kerrottiin minulle Jugoslavian hallituksen ilmoittaneen Unkarille, että jos Unkari sekaantuu Tšekkoslovakian kysymykseen, Jugoslavia ehdottomasti tulee pysymään uskollisena sitoumuksilleen. Pientä-Ententeä kohtaan. Tälle väitteelle sain Beogradissa jonkunlaisen vahvistuksen. Saksan lähettiläs, jonka kanssa asiasta keskustelin, piti hyvinkin luultavana, että Jugoslavian hallitus oli tuollaisen ilmoituksen antanut, mutta lisäsi siihen, että jos todella syntyisi sotainen selkkäus Tšekkoslovakian kanssa, mitä lähettiläs ei uskonut, ei silti voi pitää varmana, että Jugoslavia olisi valmis Tšekkoslovakian puolesta ryhtymään maailmansotaan. Pienen-Ententen valtioitten välinen sopimus tarkoittaa paikallissodan syttymistä ja Jugoslavia voisi helposti selittää, että sen velvollisuudet tuon sopimuksen perusteella eivät voi velvoittaa sitä heittäytymään maailmansotaan. "Sitä paitsi", lausui lähettiläs, "tarkoittaa tuo sopimus Unkarin hyökkäystä Tšekkoslovakiaan, jota Tšekkoslovakia ei itse ole provosoinut ja käsite "provosointi" on monella tavalla tulkittavissa". Tšekkoslovakian kysymyksestä lausui lähettiläs muuten, että Saksassa toivotaan ja uskotaan että Tšekkoslovakia ryhtyy noudattamaan Jugoslavian antamaa esimerkkiä ja pyrkii ystävällisiin suhteisiin erityisesti kaikkien naapureittensa kanssa. Saksan täytyy kuitenkin ystävällisten suhteitten edellytyksenä vaatia,

että Tšekkoslovakia luopuu liitostaan Venäjän kanssa, sillä Saksa ei voi sallia, että venäläisillä ilmalaivoilla on mahdollisuus käyttää lentokenttiä aivan Saksan valtakunnan rajalla.

Saksan ja Jugoslavian välit ovat muuten, jollei ota huomioon erimielisyyttä Tšekkoslovakian kysymyksessä, erittäin ystävälliset. Jugoslaviassa moititsinkin Stojadinovičia liian suuresta saksalais-ystävällisyydestä, sillä ainakin serbialaisten enemmistö haluaa pitää kiinni Ranskan ystävydestä, jota paitsi he yhä edelleen pitävät venäläisiä veljinään.

Saksan ja Jugoslavian virallinen ystävyys sai loistavan todistuksen Beogradin lentonäyttelyn yhteydessä. Saksa lähetti sen johdosta Beogradiin oikean lentolaivueen, jossa oli noin 40 yksilöä ja 125 upseeria ja miehistöön kuuluvaa, joille jokaiselle Jugoslavian hallitus antoi kunniamerkin.

Ollessani Beogradissa oli Stojadinovič juuri Italian matkallaan, jossa hänellä oli neuvotteluja kreivi Cianon kanssa. Oli siis luonnollista että Jugoslavian suhde Italiaan oli etualalla keskusteluissani virkaveljieni ja jugoslavia-laisten valtiomiesten kanssa. Että matkalla oli poliittinen tarkoitus, on ilman muuta selvää. Jugoslavia ei voi harrastaa ulkopoliittikkaa, joka johtaisi sitä ristiriitoihin Italian kanssa. Sentähden on selvää että Stojadinovič halusi nykyisistä vaikeista poliittisista problemeista neuvotella kreivi Cianon kanssa. Mutta sen lisäksi olivat neuvottelujen kohteena myöskin taloudelliset kysymykset. Kaikista ponnistuksista huolimatta eivät Italian ja Jugoslavian välinen kaup-

pa ota kehittyäkseen niin suureksi kuin kummankin maassa
toivottaisiin. Päinvastoin tämä kauppa osoittaa pikemminkin
pientymisen oireita. Sitä vastoin Saksan ja Jugoslavian vä-
linen kauppa yhä kasvaa, Jugoslavian koko viennistä menee 35%
Saksaan ja 43 % tuonnistaan hankkii Jugoslavia Saksasta.

Luutata,

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 30

ASIA:

Beogradissa olevat lähetetyt raportit n:o 2.

Ministeri Talas

Budapestissa 21/10 1938.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

Budapestissä, 21 päivänä lokakuuta 1938.

N:o 1440.

19 / 352 Paal. S. 38.

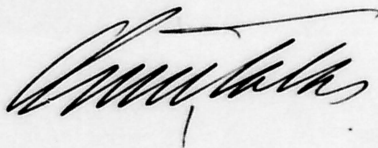
27/10 - 38

5 C30

Herra Ministeri,

Lähetän kunnioittaen Teille, Herra Ministeri,
Beogradin-lähetystön raportin n:o 2, jonka nimikkeenä on:
Jugoslavian kanta Unkarin ja Tšekkoslovakian riidassa.

Vastanottakaa, Herra Ministeri, täydellisen kunnioit-
ukseni vakuutus,

Herra Ulkoasiainministeri

Rudolf Holsti,

Helsinki.

Beogradissa OLEVA LÄHETYSTÖ.

Salainen.

RAPORTTI n:o 2.

Budapestissä 21 p:nä loka kuuta 1938.

Asia: Jugoslavian kanta Unkarin
ja Tšekkoslovakian riidassa.

ULKOASIA	
19 352 p. l. 38.	
27/10-38	3
5	C30

Oleskellessani Beogradissa oli minulla pitkä keskustelu Jugoslavian pääministerin STOJADINOVIČin kanssa. Keskustelun siirtäessä ulkopoliittiselle alalle, joutui sen kohteeksi heti Tšekkoslovakian kysymys. Tavallisella avomielisyydellään Stojadinovič esitti Jugoslavian kannan. Hänen lausuntonsa ydinajatus oli jokseenkin seuraava. Tšekkoslovakian kysymys on nykyään, kun sudeettisaksalaisten kohtalo on ratkaistu, lähinnä kysymys Tšekkoslovakian Puolan ja Unkarin eduista. Jugoslavialla on hyvät suhteet kaikkiin näihin maihin eikä se halua, että näitä hyviä suhteita häiritään. Itsellään Jugoslavialla ei ole mitään etuja valvottavanaan. "Puola koettaa painostaa meitä Unkarin hyväksi, Rumania taas Tšekkoslovakian hyväksi. Me pysymme joka tapauksessa puolueettomina", lausui pääministeri.

Tämä lausunto on mielenkiintoinen, koska useat eurooppalaiset suuret sanomalehdet m.m. Le Temps ovat pitäneet selvänä, että jos Unkari hyökkäisi Tšekkoslovakiaan, Rumania ja Jugoslavia hyökkäisivät Unkariin. Stojadinovičin sanojen mukaan Jugoslavia ei siis ryhtyisi auttamaan Tšekkoslovakiaa. Ilmeisesti Jugoslavia ei myöskään enää katso itseensä Pienen Ententen sopimuksen sitomaksi. Sekä keskustelustani Stojadinovičin kanssa että kes-

JAKELUOHJE:

Jakeluohjelmalleja:

Tavallinen.

Tavallinen ja lisäksiministeriölle.

Ei ulkomaanedustuksen tiedoituksiin.

Ei ulkomaanedustuksen, mutta ulkoainministeriön tiedoituksiin.

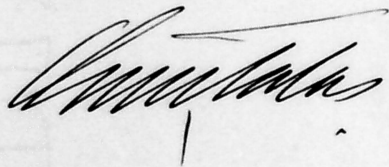
kustelustani muitten huomattavien jugoslaviaalaisten valtiomiesten kanssa, sain sen käsityksen, että Jugoslavia ei katso ainakaan tuon sopimuksen nojalla olevansa velvollinen auttamaan Tšekkoslovakiaa. Tuotiin keskusteluissa esille, että sopimus on tehty entisen Tšekkoslovakian kanssa, joka sotilaallisesti oli suuresta merkityksestä. Sopimus ei enää ole velvoittava, senjälkeen kun Tšekkoslovakia on kadottanut suuren osan sotilaallisesta merkityksestään.

Stojadinović'in puolueettomuuspolitiikka on muuten täydellisesti sopusoinnussa hänen ja aikaisemmin noudattamansa ulkopoliittisten periaatteiden kanssa. Jo valtaan tullessaan oli Stojadinović'ille selvää että Jugoslavian joka tapauksessa tuli välttää joutumasta sotaan Saksan ja Italian kanssa. Päinvastoin kuin Beneš ei Stojadinović luottanut siihen, että läntiset suurvallat ja Neuvostoliitto kykenisivät auttamaan Jugoslaviaa, jos Italia ja Saksa Jugoslaviaa ahdistaisivat. Erityisesti Venäjän apuun Stojadinović ei luottanut, eikä edes halunnut sitä hyväksensä käyttää, mikä näkyy siitäkin, ettei Jugoslavia ole tunnustanut Neuvostoliittoa. Kerrotaan että Stojadinović olisi useampaan kertaan varoittanut Beneš'iä luottamasta yksinomaan Venäjän ja läntisten suurvaltain apuun, mutta turhaan.

Kun nyt Stojadinović katsoo voivansa levollisesti syrjästä käsin katsella miten Unkari saa ainakin osan Tšekkoslovakialle aikaisemmin luovuttamistaan alueista takaisin, niin se johtuu siitä, että hän tietää suhteensa kaikkiin eurooppalaisiin suurvaltoihin olevan sellaisen, että Unkarin vaatimuksille, mikäli ne Jugoslaviaa koskevat, olivatpa ne "kanso-

jen itsemääräämisoikeuden" kannalta kuinka oikeutetut tahansa, ei kallisteta korvaa.

Sain kuitenkin sen käsityksen, että Jugoslavia toivoo Tšekkoslovakian ja Unkarin saavan asiansa sovituksi ilman kansanäänestyksen toimittamista. Jos Tšekkoslovakia sovinnolla luovuttaa määrättyjä alueita Unkarille, niin tapahtumalla ei ole samassa määrin rohkaisevaa vaikutusta Jugoslavian unkarilaisiin, kuin jos alueen siirto tapahtuisi kansanäänestyksen perustuksella. Ja vaikkakin Jugoslavia tällä haavaa tuntee asemansa täysin varmaksi, voisi kansanäänestyksen toimeenpano Tšekkosloveniassa kuitenkin sisäpoliittisesti olla Jugoslavialle vahingollista. Se rohkaisisi Jugoslavian unkarilaisiakin vaatimaan kansanäänestystä ja samanlaisen vaatimuksen voisivat kroaatitkin esittää. Ja vedoten Tšekkosloveniassa toimeenpannaan kansanäänestykseen, voisivat nämä vaatimukset herättää eräissä eurooppalaisissa piireissä vastakaikua.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: C 30

ASIA: _____

Beogradissa olevan lähetystön raportti n:o 3.

Ministeri Tolas

Budapestissä 28/10 1938.

SUOMEN LÄHETYSTÖ

Budapestissä, 23 p:nä ~~lokakuuta~~ 1938.

N:o 1461.

21/358 Lat. S. -38.

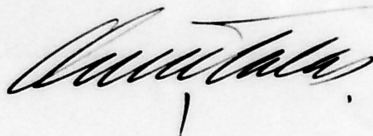
11-38

Herra Ministeri,

5 C30

Lähetän kunnioittaen Teille, Herra
Ministeri, Beogradin-lähetystön ra-
portin n:o 3
Jugoslavia valtiollisten vaalien kynnyksellä.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri,
täydellisen kunnioitukseni vakuutus.

Herra Ulkoasiainministeri

Rudolf Holsti,

Helsinki.

B e o g r a d i SSA OLEVA LÄHETYSTÖ.

Salainen.

RAPORTTI n:o 3.

Budapesti ssa 28 p:nä loka kuuta 1938.

21/358 Pal. S - 38

1/11-38

Asia: Jugoslavia valtiollisten
vaalien kynnyksellä.

5 090

Lokakuun 10 päivänä hajoitettiin Skupschtina ja uudet vaalit määrättiin toimeenpantaviksi joulukuun 11 päivänä. Varsinaista sisäpoliittista aihetta hajoitukseen ei ollut, vaan johtui hajoitus yksinomaan siitä että Stojadinović katsoi tilanteen itselleen edulliseksi uusien vaalien toimeenpanemiseen. Ilman hajoitusta olisi eduskunta istunut ensi vuoden toukokuun 15 päivään saakka.

Vaalitaist alua varten katsoi Stojadinović tarpeelliseksi vahvistaa hallitustaan. Tämä on muuten jo kahdeksas muutos Stojadinovićin johtaman hallituksen kokoonpanossa kesäkuun 24 p:n 1935 jälkeen, jolloin Stojadinović muodosti ensimmäisen hallituksensa.

Stojadinović on koko valtakautensa aikana pyrkinyt sovintoon kroaattien kanssa ja tässä hän on noudattanut myöskin prinssi Paulin toivomusta. Vielä verrattain äskettäin oli kroaattien johtaja tri Macek prinssi Paulin puheilla. Mutta sovintoyritys raukesi. Kesällä huhuultiin että kroaatit olisivat olleet taipuvaisia sovintoon, mutta Tšekkoslovakian tapahtumat herättivät kroateissa uutta toivoa. Näitten tapahtumain rohkaisemina usko-

JAKELUOHJE:

Jakeluohjelmalleja:

Tavallinen.

Tavallinen ja lisäksiministeriölle.

Ei ulkomaadustuksen tiedoituksiin.

Ei ulkomaadustuksen, mutta ulkoasiainministeriön tiedoituksiin.

vat he että Jugoslavian hallituksen täytyy seurata Tšekko-slovakian esimerkkiä ja myöntää kroaateille itsehallinto, kuten tšekit ovat myöntäneet slovaakeille.

Prinssi Paul ja Stojadinović eivät itse asiassa aivan jyrkästi vastustane Monkinlaisen autonomian myöntämistä kroaateille, mutta he ovat jyrkästi sitä mieltä että heillä ei ole oikeutta muuttaa Jugoslavian valtiosääntöä kuninkaana ollessa alaikäinen. Kun kroaatit muodostavat vahvimman vastustuspuolueen, onkin pian tapahtuvain vaalien pääkysymyksenä autonomian myöntäminen kroaateille vaiko yhtenäisen valtakunnan säilyttäminen.

Tätä silmällä pitäen onkin Stojadinovićin hallituksen vahvistaminen tapahtunut. Molemmat uudet ministerit Hodschera ja Mastrović, ovat tunnetut valtion yhtenäisyyden innokkaiksi puoltajiksi. Ministeri Hodscheran liittyminen hallitukseen on myöskin tuntuvasti lisännyt Stojadinovićin voittomahdollisuuksia lähenevissä vaaleissa. Hodschera on näet äärimmäiseen oikeustoon kuuluvan jugoslavalaisen kansanpuolueen johtaja. Tämän jälkeen muodostavat siis nykyisen hallituksen kannattajajoukot: ensinnäkin Stojadinovićin oma puolue, jugoslavalainen radikaalinen liitto; toiseksi sloveenilainen kansanpuolue, johtajana sisäasiainministeri Korosec, ja kolmanneksi Bosnian muhamettilainen puolue johtajana kulkulaitosministeri Spaho sekä neljänneksi äskennainittu Hodscheran puolue.

Vastustuspuolueet ovat, kuten jo sanoin, ryhmittyneet Mačekin ympärille. Vastustuspuolueisiin on m.m. liittynyt kenraali Zivkovićin johtama jugoslavalainen kansallispuolue, mikä puolue Zivkovićin diktatuurin aikana oli

ainoa laillinen puolue Jugoslaviassa. Viimeksimainitun puolueen ja Macekin puolueen yhtyminen samaan rintamaan on erittäin merkillinen ilmiö siksi vastakkaisella kannalla ovat ne kroaatteja koskevassa kysymyksessä. Zivkovićin ollessa vallassa asetui hän niin jyrkästi kroaatteja vastaan, ettei hän tunnustanut kroaatilaisen kysymyksen olemassaoloakaan, koska serbit, kroaatit ja sloveenit yhdessä muodostivat yhden ainoan kansan. Että nämä puolueet kuitenkin ovat voineet sopia yhteisesti esiintymisestä johtuu etupäässä vaalitekniillisistä seikoista. Mutta kun kerran nämä puolueet suorittavat vaalitaistelun yhdessä, on luonnollista, että Zivkovićin puolueen on kroaattilaisessa kysymyksessä osoitettava ainakin jonkun verran myönteäisyyttä Macekin puoluetta kohtaan.

Vaalitaisteluun voi Stojadinović lähteä varsin hyvin toivein. Hän on ilmeisesti valinnut tämän ajan vaalitaistelua varten, koska hän nyt voi tuoreeltaan näyttää valitsijoilleen että hänen valitsemansa ulkopoliittinen suunta on ollut Jugoslavialle onnellinen. Mutta sisäpoliittisestikin voi Stojadinović osoittaa hallituksellaan olleen suuria ansioita. Beogradissa ollessani oli siellä avoinna näyttely, jossa havainnollisesti esitettiin, miten maa on Stojadinovićin kolmena hallitusvuonna edistynyt. Olkoenpa, että näyttely helpostikin antoi aihetta arvostelulle ja että näyttelyn vaaliagitatorinen tarkoitus oli liiankin näkyvä. Kieltää ei kuitenkaan voi, etteikö näyttely todella olisi todistanut suurta edistystä. Tämä näyttely tulee nyt kiertämään maan suurimmissa kaupungeissa ja varmaa on, että sillä tulee olemaan suuri agitatorinen vaikutus.

Se käsitys oli Beogradissa aivan yleinen, että Stojadinović saa enemmistön vaaleissa. Katsoen niihin mahdollisuuksiin, mitkä jugoslavalainen vaalilaki antaa hallitukselle ei juuri ole mahdollistakaan, että hallitus joutuisi tappiolle. Senpä takia yleinen käsitys olikin että Stojadinovićin täytyy saada nykyistä huomattavasti suurempi enemmistö voidakseen sanoa voittaneensa vaaleissa.

Stojadinović